

Юрій Винничук

ЛЕГЕНДИ

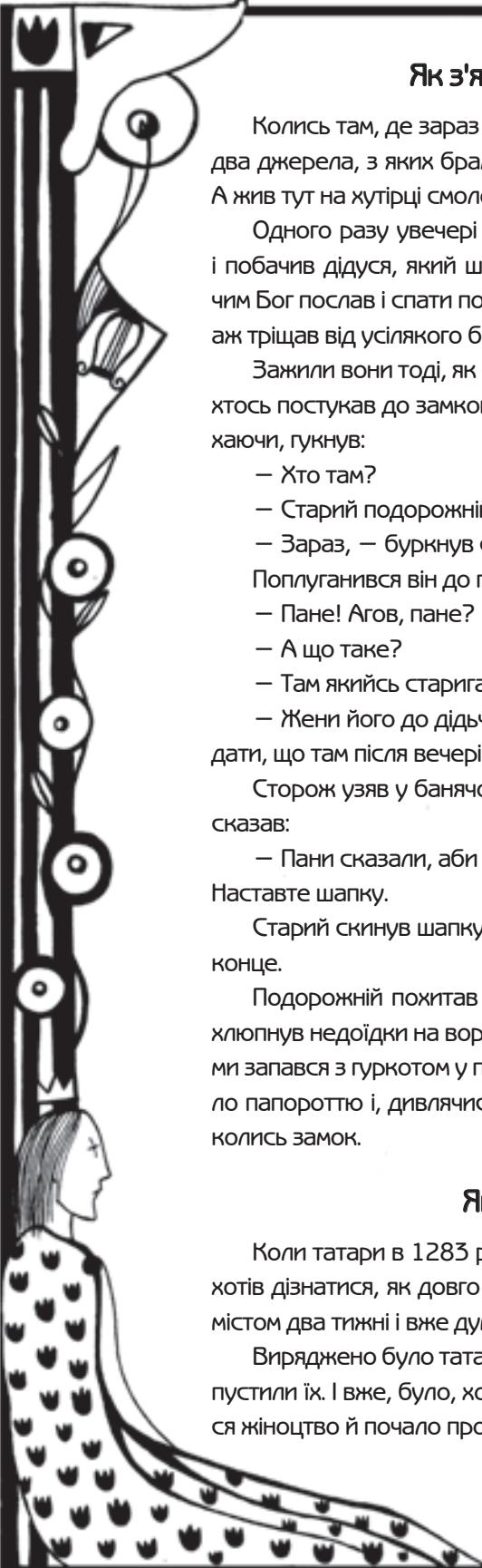
ЛЬВОВА



Харків
«ФОЛІО»
2018

• I •





Як з'явилося урочище Папороть

Колись там, де зараз Кульпарків, містилося урочище Папороть. Тут били два джерела, з яких брала свій початок річка Сорока, що впадає в Полтву. А жив тут на хутірці смолокур зі своєю жінкою.

Одного разу увечері хтось постукав до них у двері. Господар відчинив і побачив дідуся, який шукав нічлігу. Старого пустили до хати, нагодували чим Бог послав і спати поклали. А вранці прокинулися господарі в замку, що аж тріщав від усілякого багатства. А дідуся і слід прочах.

Зажили вони тоді, як справжні князі. Та минув рік, і такого самого вечора хтось постукав до замкових воріт. Сторож протер заспані очі й, ліниво позіхаючи, гукнув:

— Хто там?

— Старий подорожній просить нічлігу.

— Зараз, — буркнув сторож, — піду спитаю дідича.

Поплуганився він до покоїв, де господарі якраз мостилися спати.

— Пан! Агов, пане?

— А що таке?

— Там якийсь старигань просить нічлігу!

— Жени його до дідької матері! То не заїзд, а замок!.. Хоча, можеш йому дати, що там після вечері лишилося.

Сторож уявив у банячок недоїдки, виніс до брами і, прочинивши віконце, сказав:

— Пани сказали, аби ви йшли собі деіnde. А тут маєте трохи перекусити. Наставте шапку.

Старий скинув шапку, сторож влив йому якоєсь бовтанки і затраснув віконце.

Подорожній похитав сумною головою, щось шепнув над шапкою і вихлюпнув недоїдки на ворота. І тої ж миті розкішний замок зі всіма мешканцями запався з гуркотом у підземні провалія. Путище незабаром густо заросло папороттю і, дивлячись на нього, ніхто б і не здогадався, що тут височів колись замок.

Як жінки Львів рятували

Коли татари в 1283 році пробували захопити Львів, то хан Телебуга захотів дізнатися, як довго зможуть оточені притриматися. А простояв він під містом два тижні і вже думав, що львів'яни мусять від голоду вимирати.

Виряджено було татарських послів, стали вони гукати під брамою, щоби пустили їх. І вже, було, хотіли львів'яни відчинити браму, як про теє дізналося жіноцтво й почало просити, щоби ще трохи зачекали.

Хутенько розбіглися львівські жінки по хатах і повикочували на вулиці порожні діжки, поставивши їх горі дном. Тоді повимітали з комірок усю крупу й муку, яка там була, й засипали денця діжок хто крупою, хто мукою, а хто зерном так, аби ще й вершок стримів.

— От тепер ми вже готові, — сказали жінки, — пускайте бузувірів.

Рушили татарські посли через місто, а тут, куди не глянь, стоять діжки, повні харчів незліченних. Та ще мало того — повипускали жінки усю пташину й худобину з хлівців на вулиці, що послам довелося палки в руки взяти, бо свині ім проходу не давали, а гусаки розлючено сичали, кури кудкудакали і били крильми.

Побачили посли таку силу-силенну різної живності і дуже смутними назад вернулися. А хан Телебуга, як вислухав їх, то зараз велів усьому військові збиратися й рушати додому.

Львівська каторга

Коли львівський бургомістр Мартін Кампіан затіяв у 1615 році будування Ратушової вежі, то звелів виловити геть усіх дармоїдів, волоцього, п'яниць, картярів та всіх, хто по шинках дні свої губив.

Їх приводили на будівництво, записували поміж робітників і змушували працювати. А треба ж сказати, що серед цієї чесної компанії багацько було діток заможних міщан, котрі в руках, крім ложки, карт і келиха, не вміли нічого тримати.

Ото сміху було! Усе місто потішалося над ними. А чимало батьків самі приводили своїх синів і віддавали, як тоді жартували, на каторгу.

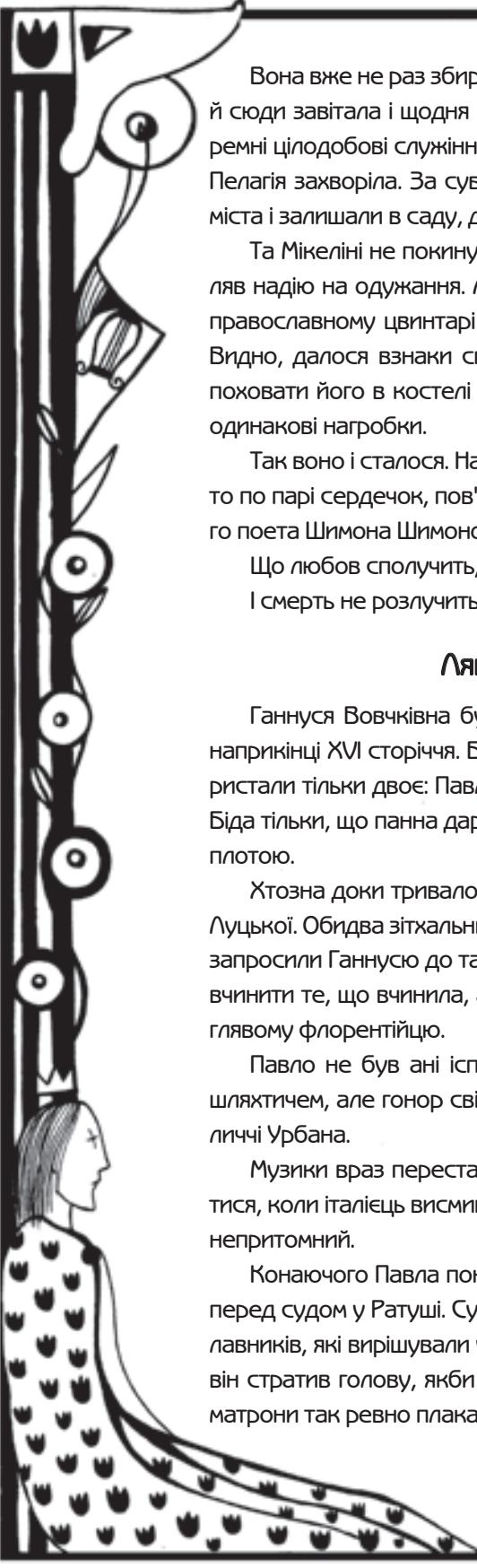
Саме тому з північного боку Кампіанівської вежі було видовбано на камені зображення корабля-галери, як пам'ятку про той час, коли гультіпак відправили «на галери».

Що любов сполучить

Цю історію можна було б назвати «Львівські Ромео і Джульєтта».

У 1594 році з далекого Криту привіз вино італієць Мікліні. Частину товару замовив для себе український купець. І от у нього вдома побачив італієць юну Пелагію, доночку купця, і з першого погляду закохався. Відтоді уже частенько шукав приводу, аби завітати до них, аж поки й Пелагія не відповіла взаємністю.

Італієць втратив будь-яке бажання вертатись додому. Молоді люди шептали одне одному чутливі слова, а батьки дівчини прихильно спостерігали за цим, бо італієць припав їм до вподоби. Проте страшне лихо вже підкрадалося до Львова: чума.



Вона вже не раз збирала своє чорне жниво по всій Європі, та от нарешті ї сюди завітала і щодня косила десятки людей. Даремні були молитви, даремні цілодобові служіння по церквах. Мор не обминув і купцової садиби – Пелагія захворіла. За суворим приписом усіх зачумлених виносили за межі міста і залишали в саду, де за ними доглядали монахи.

Та Мікеліні не покинув своєї коханої і не відходив від неї, потішав і все-ляв надію на одужання. Але дівчина була приреченна. Мікеліні поховав її на православному цвинтарі церкви Благовіщення. А за дев'ять днів і сам зліг. Видно, далося взнаки спілкування з хворою. Помираючи, прохав Мікеліні поховати його в костелі святого Станіслава, а на їхніх могилах вимурувати одинакові нагробки.

Так воно і сталося. На обох могилах поставлено нагробки, на яких вибито по парі сердечок, пов'язаних галузкою лавру. А нижче – вірш львівського поета Шимона Шимоновича:

Що любов сполучить,
І смерть не розлучить.

Ляпас, що коштував життя

Ганнуся Вовчківна була однією з найчарівніших панянок міста Львова наприкінці XVI сторіччя. Багато кавалерів за нею упадало, але її увагою користали тільки двоє: Павло Оленик та італієць із Флоренції Урбан Убальдині. Біда тільки, що панна дарувала свій чарівний усміх обом їм з однаковою теплою.

Хтозна доки тривало б це упадання за її серцем, якби не весілля Ганни Луцької. Обидва зітхальники були серед запрощених. І от під час танців вони запросили Ганнусю до танцю водночас. Панна могла б і подумати, перш ніж вчинити те, що вчинила, але думати їй не хотілося, і вона подала руку смаглявому флорентійцю.

Павло не був ані іспанцем, ані сицилійцем. Був місцевим українським шляхтичем, але гонор свій цінував високо і виміряв смачного ляпаса на обличчі Урбана.

Музики враз перестали грати, а пари спинилися. Ніхто не встиг втрутитися, коли італієць висмикнув кинджал і вдарив Павла у живіт. Хлопець упав непритомній.

Конаючого Павла понесли в будинок його батьків, а Урбан мусив стати перед судом у Ратуші. Суд у ті часи карав за вбивство стратою. Дванадцять лавників, які вирішували усі судові справи, визнали італійця винним, і був би він стратив голову, якби не жіноча облога Ратуші. Молоді панни й поважні матрони так ревно плакали й благали милосердя, що лавники завагалися.

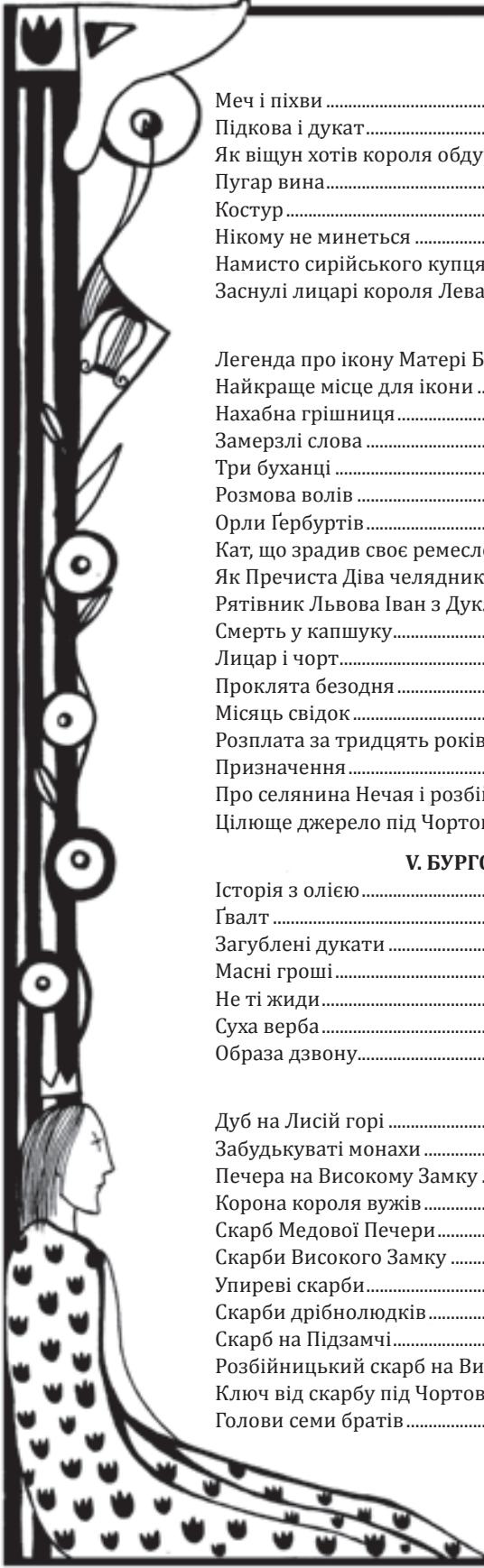
ЗМІСТ

I. БУЛО НЕ БУЛО

Як з'явилося урочище Папороть	8
Як жінки Львів рятували	8
Львівська каторга	9
Що любов сполучить	9
Ляпас, що коштував життя	10
Дитячий похід на Львів	11
Легенда про сурмача	11
Затоплена церква	13
Вовча гора	14
Цимес пікіс Малаховскі	15
Пан Золотий, пан Срібний і їхній слуга Мідний	15
Пані Абрекова — пострах Львова	16
Годинник Бернардинів	17
Як місто Лева повстало	17
Львівські леви	19
Народження короля	20
Посвята в лицарі	20
Звідки сміх у Львові взявся	21
Шолудивий Буняк	22
Страх перед пошестю	23
Пернатий кінь	23
Механічний покійник	24
Ніч на цвинтарі	24
Як Збоїська отримали свою назву	25
Старший над тачками і парламентом	26
Як побачити Відень	26
Як воєвода Білик боровся з порушниками	26

II. КОРОЛЬ ДАНИЛО І ЙОГО БЛАЗЕНЬ ОЛЕЛЬКО

Олелькові книги	30
Королівський подарунок	30
Змагання мальярів	32
Данило в гніві	33
Сліпі та зрячі	33
Королівський кінь	34
Заклад	35
Як Олелько ділив яйця	36
Довкола носа	37
Чародійне зілля	38
Вчені гуси	38
Олелько ласує гускою	39
Сон	40
Кожному своє	40
Ціна бороди	41
Поцілунок за плащ	43
Остання витівка блазня	43



III. КОРОЛЬ ЛЕВ

Меч і піхви	48
Підкова і дукат	48
Як віщун хотів короля обдурити	49
Пугар вина	50
Костур	51
Нікому не минеться	52
Намисто сирійського купця	54
Заснулі лицарі короля Лева	56

IV. ЛЕГЕНДИ ПРО ЧУДА

Легенда про ікону Матері Божої	62
Найкраще місце для ікони	62
Нахабна грішниця	63
Замерзлі слова	64
Три буханці	64
Розмова волів	65
Орли Гербуртів	65
Кат, що зрадив своє ремесло	66
Як Пречиста Діва челядника порятувала	67
Рятівник Львова Іван з Дуклі	68
Смерть у капшуку	69
Лицар і чорт	69
Проклята безодня	72
Місяць свідок	72
Розплата за тридцять років	73
Призначення	74
Про селянина Нечая і розбійника Мадея	75
Цілюще джерело під Чортовою Скеleoю	82

V. БУРГОМІСТР БАРТОЛОМІЙ ЗИМОРОВИЧ

Історія з олією	86
Гвалт	86
Загублені дукати	87
Масні гроши	88
Не ті жиди	89
Суха верба	89
Образа дзвону	90

VI. СКАРБИ

Дуб на Лисій горі	94
Забудькуваті монахи	95
Печера на Високому Замку	95
Корона короля вужів	96
Скарб Медової Печери	96
Скарби Високого Замку	98
Упиреві скарби	99
Скарби дрібнолюдків	102
Скарб на Підзамчі	104
Розбійницький скарб на Високому Замку	105
Ключ від скарбу під Чортовою Скеleoю	106
Голови семи братів	107

VII. ЧАРІВНИКИ І ЧОРНОКНИЖНИКИ

Як Лиськевич описився у Львові	110
Чарівний гладущик	111
Солом'яні кабанчики	112
Капшук чортової мами	112
Панюньця з віконця	116
Смерть чорнокнижника	117
Твардовський і учень	118
Студент (за записом Марії Голод, Торонто)	118

VIII. ВІДЬМИ

Відьма Буркманка	124
Відьомські розваги	126
Ліса Гора	131
Відьмацькі зальоти	132
Відьмине масло	132
Ще одне відьмине масло	134
Чари	136
Сажотрус і відьма	136

IX. ДУХИ ЛЬВОВА

Як козаки взяли Високий Замок	140
Голова, пришита жіночим волоссям	141
Пишне волосся	142
Сурмач з Ратуші	142
Студня самогубців	143
Привид чорної труни	143
Зелений Мисливець	144
Поштова карета-привид	147
Страшна вечеря	148
Спраглий дідич	150
Біла пані з Кривчиць	151
Золоті остроги	152
Ліщинові галузки	153
Страхи на Сербській	154
Покутуючий у коміні	155
Чорне курча	156
Розгніваний дух	157
Навіть духи покійних єпископів молилися за Львів	157
Межовий камінь	158
Семero заклятих лицарів	158
Цирулик	160
Дивне видиво	161
Стара сукенка	161
Дух пана Бомбка	164
Духи, описані у львівській пресі	164
Дух черниці	165
Старий костелік	165
Дух-п'яничка	165
Фіглярний дідусь	166
Страхи в малому будиночку	166
Голова турка	167
Духи ХХ сторіччя	167

Потяг в нікуди	167
Будинок-марево	168
Пан у халаті.....	169
Сумна панна.....	169
Кімната №13	170
Пан у капелюсі	170
Поштар	170
Доріжка-привид	171

X. ДУХИ ЛІСУ І ПУСТИЩ

Лісовий цар Ох	174
Дар полісұна	175
Мисливська здобич	176
Потерчата	178
ЛІСОВА ПАННА	178
Блукаючий вогник.....	179
Зелена панна.....	181
Як брюховицький столяр пробував визволити Зелену панну	183
Любов Лісової пані	184
Гейкало	184
Відміна.....	185
Як мельник оженився	186
ПЛАЧКА	189
Скарб у каплиці	190
Плачка на Високому замку	191
Дикі лови	192
Рука перевертня	193
Моровиця	195
БУЗИНОВА ПАНІ	196
Красуня зі студні	196
В гостях у Бузинової пані	197
Гицлева гора	200
Чарівні спіци	201

XI. РУСАЛКИ І ВОДЯНИКИ

В полоні у русалок	204
Ортим	206
Гра в карти з водяником	206
Прогулянка до театру	207
Водяниківі чоботи	209
Водяникове добро	210
Як водяник став розбійником	211
Про водяника Жбура	212
Водяники в бійці	213
В гостині у водяника	214
Водяникова пряжа	215
Ув'язнені душі	216
Водяниківі фіглі	218
Водяник сватається	219
Як водяник ласував горохом	222
Водяників палець	223
Водяникова файка	224

Водяник Шпек	225
--------------------	-----

XII. ТАЄМНИЧІ ПІДЗЕМНІ МЕШКАНЦІ

Череда червоних корів	228
Золота брама	229
Пастух у зачарованім місті	229
Дрібнолюдки	230
Весілля дрібнолюдків	230
Біла корова	232
Тютюнець	233
Золото козариків	234

XIII. ЧОРТИ

Чортові жеребці	238
Чортів млин	239
Чортячий скарб	240
Чорний вершник	241
Вино за душу	242
Хованець	244
Закоханий дідько	244
Дивовижна птаха	246
Бідна вечеря	247
Гість з верби	248
Нічна пригода музиків	249
Бал у Чорній кам'яниці	250
Чортова Скеля	252
Картярі	253
Звідки у німців фрак	254

XIV. УПИРІ ТА МЕРЦІ

Закоханий упир	258
Пригода з упирицею	259
Упир і чума	260
Гість з тамтого світу	261
Панський скарб	262
Похорон дідича	264
Мрець-рятівник	267
Горб	269
Воскреслі дівчата	271
Вечеря з мерцем	272
Клюски	274
ЦВИНТАРНІ ІСТОРІЇ	275
Історія з панною	275
Посварені сусіди	275
Про дівчинку, яка йшла увечері через цвінттар	276
Злодій у церкві	276

XV. БАТЯРИ

Батяр я си батяр	280
Де є цісар	282
Каруселя	282
Ті, що мають лежати	283
За ругатков гранд-забава	283

Славний батяр Юзько Мариноський.....	285
Заклад.....	286
Герої Личакова.....	286
Куба Пельц.....	287
Спадкоємці Куби Пельца.....	288
Скрипка.....	289
БАРАБА.....	290
Сила Бараби.....	291
Як Бараба сперечався.....	292
Бараба і злодій.....	293
Скупий крамар.....	293
ДЗЮНЬО МАКОЛЬОНДРА.....	295
Дзюньо книголюб.....	295
Дзюньо вибирає капелюх.....	296
Чоколядові літери.....	296
XVI. ЛЬВІВСЬКІ СЬВІРКИ	
Доктор Луцик.....	300
Чиряк.....	301
Щоби кинуло в піт.....	301
Безсоння.....	301
Пан Луцик того не лікує.....	301
Щира правда	301
Обід не поміг	302
Співчуття.....	302
Поради мудреця	302
Чуття смаку і правди	303
Лікарська практика.....	304
Дурний Ясьо	304
Гроши для вар'ятів.....	305
Хворі очі	305
Голуб на вечерю	306
Черешні.....	306
СКНИЛІВСЬКІ МУДРАГЕЛІ.....	306
Криниця.....	306
Скнилівське яйце	308
Файна рада	309
Історія з носом	309
Недосолений борщ	310
Як бузьок жито толочив	310
Хвіст за пазухою	310
Коза	311
Не спить лише Господь	311
В'язниця без дверей	312
Проповідь	313
Як спиш, то спи	313
Хата згоріла	313
Новий панотець	313
Посланець на шести ногах	314
Дяка богові	314
Дзюрка	315
Капюшон ліпше знає	315

Небачений звір	315
Бичок на даху.....	316
Скнилівські премудроці	316
Кара для вовка.....	316
Кобіта ліпше зрозуміє.....	317
Страшна небезпека	317
Знімчений Капцюх.....	317
Соколята.....	318
Помилка.....	319
Щасливий циган	319
Перший скнилівських виходок.....	320
Лисачок	321

XVII. ВЕСЕЛІ ТРАФУНКИ

Чортячий хвіст	326
Порада святого Миколая	326
Жебрак-злодій	327
Вустрої	329
У ньому було життя.....	331
Жартуни	331
Дві сестри.....	332
Чоботи	332
В театрі.....	333

XVIII. ЛЕГЕНДИ ВИННИКІВ І ДУБЛЯН

Дракон з Чортової скелі.....	336
Злидні	337
Пригода з мишею	339
Сорочка місячного сяйва	340
Як кобилиці врятували Винники	342
Калинова сопілка	342
Гора Жупан.....	345
Річка Марунька.....	345
Суфраган.....	346
Позичка	346
Двадцять чотири розбійники	347
Чудотворна ікона	355
Дзвін	356
Дублянська пані	357
Легенда про закохану дівчину	357
Русалчине озеро	358
Легенда про Божу Матір.....	359
Легенда про жидівську корчму	360
Чортова оранка.....	360

XIX. єВРЕЙСЬКІ ЛЕГЕНДИ

Золота Роза	364
Щастя і Несчастя	365
Славний раббі Ельханан	367
Німа дівчина.....	367
Львів за крок до загибелі	368
Грішниця	369
Скарб зі сну	369

Холмські мудрагелі.....	371
Як Холм будувався	372
Холмська лазня.....	373
Сикавка	374
Гора.....	374
Холмські рахунки	375
Львів'янин в цюпі.....	375
Захист від морозу	376
Покара.....	376
Скарбонка.....	376
Гарний спосіб.....	377
Сторож.....	377
Файфель шукає себе	378
Файфель мандрue до Львова.....	381
Файфель купує козу	383
Чесна громада	384
Фахівці від замків	385
Каса у безпеці	385
Злодій.....	385
Голубине серце візника Хаїма	386
ІСТОРІЙ ПРО ЙОСЛА МАРШАЛКА.....	387
Філософська діжка.....	387
Дорогі гості	388
Горохова зупа.....	389
Ганделеси.....	392
Торг по-львівівському	392
Песель, Сара і Голда	393
ЙОЕЛЬ ФАЙНГОЛЬД	393
І дароване теж.....	394
Коли дружини немає.....	394
Історичні портки	394
Треба вміти торгувати	394
Йоель торгується з грабіжником	395
Грабіжник в задумі	395
XX. ВІРМЕНСЬКІ ТА ЦИГАНСЬКІ ЛЕГЕНДИ	
Господній знак	398
Як одна хитроманка чоловіка обдурила	398
Весілля лісових духів	399
Аби тато не соромилися	400
Циганка з мертвого табору	401
Поле костей	403